

સદેવંત સાવલીંગાનો ગાયન પી નાટક.

રચનાર,
હાંદા હામોદર રતનસી શોમાણી.

દોહરો.

તત્કાલ છે ચેતન્યનું, જગતનુ પોષણ પ્રેમ;
ભુમી સ્વર્ગ સમતે કરે, જો હર વિવેક નેમ.

(સર્વ પ્રકારનો હક્ક સ્વાધીન રાખ્યો છે.)

મુંબઈ:

એમરિયન્ટલ બાપ્તિસ્ટનામાં છાપ્યું.

સંવત ૧૯૩૯. સને ૧૯૮૨.

કિંમત દોઢ આનો.

સાશી આય, સસતો

ચીનાઈ.

ક્રિસ્મસ રતલના રૂ. આ.

ફલાવર પીકુ નંબર ૧	૨ ૦
ફલાવર પીકુ ,, ૨	૧ ૮
સુપરફાઈન રોઝ પોચાંગ	૧ ૪
લમશાની આય નંબર ૧	૧ ૪
લમશાની આય ,, ૨	૦ ૧૪
સુપરફાઈન પોચાંગ	૧ ૦
ફલાવરી આરેન્જ પીકુ	૧ ૦
ફેમીલી મીડમઅર	૦ ૧૪
ફાઈનેસ્ટ સેન્ટેડ આરેન્જ પીકુ	૦ ૧૨
મમ્પીરિયલ કેસો કોંગો	૦ ૧૨
સોચાંગ	૦ ૧૨
કેરો કોંગો...	૦ ૧૦
બેસ્ટ કોંગો	૦ ૯

હોંદુસ્થાની ચાહે.

કાંઠાવેલી ફલાવરી આરેન્જ પીકુ	---	...	૧ ૮
કાંઠાવેલી એસ્ટ્રા ફાઈન આરેન્જ પીકુ	૧ ૪
કાંઠાવેલી એસ્ટ્રા ફાઈન પીકુ	•
આયના એન્ડ ઇન્ડિયન બેસ્ટ ક્વાલીટી દામોદર મીડમઅર			
રાયલ ફેમીલી મીડમઅર
કાંઠાવેલી પીકુ સોચાંગ	---
કાંઠાવેલી સોચાંગ

સદેવંત સાવલીંગાનો ગાયનરૂપી નાટક.

૧૭૧૮

જા. ૨. ૩. ૪. ૫. ૬. ૭. ૮. ૯. ૧૦. ૧૧. ૧૨. ૧૩. ૧૪. ૧૫. ૧૬. ૧૭. ૧૮. ૧૯. ૨૦. ૨૧. ૨૨. ૨૩. ૨૪. ૨૫. ૨૬. ૨૭. ૨૮. ૨૯. ૩૦. ૩૧. ૩૨. ૩૩. ૩૪. ૩૫. ૩૬. ૩૭. ૩૮. ૩૯. ૪૦. ૪૧. ૪૨. ૪૩. ૪૪. ૪૫. ૪૬. ૪૭. ૪૮. ૪૯. ૫૦. ૫૧. ૫૨. ૫૩. ૫૪. ૫૫. ૫૬. ૫૭. ૫૮. ૫૯. ૬૦. ૬૧. ૬૨. ૬૩. ૬૪. ૬૫. ૬૬. ૬૭. ૬૮. ૬૯. ૭૦. ૭૧. ૭૨. ૭૩. ૭૪. ૭૫. ૭૬. ૭૭. ૭૮. ૭૯. ૮૦. ૮૧. ૮૨. ૮૩. ૮૪. ૮૫. ૮૬. ૮૭. ૮૮. ૮૯. ૯૦. ૯૧. ૯૨. ૯૩. ૯૪. ૯૫. ૯૬. ૯૭. ૯૮. ૯૯. ૧૦૦.

સદેવંત.....કનકાપુરીનો રાજા.
સાવલીંગા... ..કનકાપુરીના નગરશેઠની પુત્રી.
ભાભી.....સાવલીંગાની.
વીરમદે.....પારાસુર ગામનો રાજા.
રૂપાસા.....પારાસુર ગામનો નગરશેઠ.

(જોગી, મેહેતાજી, છોકરાઓ, દરબારીઓ,
સીપાઇઓ, દાસ, દાસી, સાર્વજનિકો, વગેરે.)

પ્રવેશ ૧ લો.

(સાવલીંગાના મહેલમાં જવાના રસ્તાપર એક જોગી પ્રવેશ કરે છે.)

જોગી— [નાચ કેસે ગજમે બંદ છુડાયો—એ સહ.]

પ્રભુ તારે નામકી લેહે મોહે લાગી, છોડ દુનીયા બયા હું મં ત્યાગી-ટેક.

માત પીતા સુત બંધવ હમે સખ, માયા કે અનુરાગી;

છોડ દીઓ હે પ્રપંચ એ મનસે, ભક્તિ લેત તારી માગી.—પ્રભુ.

ગલી ગલી જાત હું અલેક જગાવન, ભીક્ષા દેત સુભાગી;

સો ભીક્ષા હમ દેત ગુરુકું, જો સિદ્ધ હે ખડે ત્યાગી.—પ્રભુ.

(મેહેતાના દાર પાસે આવી ભીક્ષા માગે છે.)

સાવલીંગા—(બારીમાંથી.)

[આજ કહાન મોઢે લોને બાંસરી બજાઈ—એ રાહ.]

જલદી લે બાવાજી લોટ આપું તને પ્રીતથી;
આપું તને પ્રીતથી કે કુળ મારાની રીતથી.—ટેક.
મુખ મારું આજ સુધી કાઢ્યે દીકું નથી,
તે મુખ હું ધર્મ અર્થે કંકતી નકી નથી.—જલદી.

(જોગી સામું ગાય છે; જોગી મુરશીત ઘઘ ઘડે છે.)

ભાભી—(આવીને)

[ન કર કસદ અરે દેવ બેદાદકા—એ રાહ.]

અરે નણદી આ શું કીધું બુરું કામ ?
જીવતો 'તો હમણાં થયું કેમ આમ ?
રહી ઘર પીતાને શું હત્યા કરે ?
પલમાં સજીવ એ શી રીતે મરે ?

સાવલીંગા—મેરે માર્યો હોય તો હું મરું;
મુવો એ આપે તેને હું શું કરું ?
બુરી ભાભી આવું શું બોલે કરર;
જોઈ આંખ ફાટી મુવો એ જરર.

(જોગીના મોં ઉપર પાણી છાંટે છે, એટલે તે હુશીયાર થાય છે.)

સાવલીંગા— [તુજે રૂં શોખ મીલતેકા—એ રાહ.]

અરે બાવા તું લે ભીક્ષા, લેઈને માર્ગે તારે જ;
શરમ નહી તુજને થાયે, થઈ બાવો ને મોહાયે.

જોગી—ભીક્ષા મેં માંગતા એસી, નહી ખુબ સુર્તી તુજ જેસી;
કહ્યા જોગીકા ધતના માન, તેરે જોખનકા રૂ મોય દાન !

સાવર્ણી ગા—પીઠ્યા એવું તું શું બોલે, બોલતાં બોલ નહીં તોલે;

કહીશ જો બાપને મારા, જુરા થશે હાલ તો તારા,

જોમી— બાત નહીં મુનતી મેરી, ફજેતી મેં કરેં તેરી;

સદેવંતકું ચેતાવું જાય, જીલમસેં આ કરેગા બ્યાય.

(અ રાહ.)

(ભાથ છે.)

પ્રવેશ ૨ જો. (એક રસ્તો.)

(સદેવંત ને જોગી દાખલ થાયછે, જોગી ગુસ્સામાં જ માલમ પડે છે.)

સદેવંત—(જોગીને) [જમેસ્તાનમે કુચ એસા ખોલતા હમે ગુલ—એ રાહ.]

અરે બાવાજી તું કરે કેમ ઉદાસ ?

મારા રાજમાં કોણે કીયો નીરાશ ?

બોલ જલદી કહે કોણે દીધું રે દુઃખ ?

થયું કેમ જોગીનું નિસ્તેજ મુખ ?

જોમી—

[અરે લાલદેવ ઇસ તરફ જલદ આ—એ રાહ.]

ગયા ભીક્ષાકું નગ્ર મેં આપકા;

વાં દેખા મેને એક દુજા ચંદ્રમાં;

મૃગ લોચની થી ખડી કામની;

ન ભુતલમે એશી મીલે ભામની.

ન પત્ની એસી તેરે રંગ મેહલમે;

સચ્ચી અપ્સરા આધ આ સ્વર્ગસે !

ખુખી ઉતકી મુખસે એ કેસે કહે !

અરે કોન ઉતકે નયનશર સહે !

ગયા થા મેં ભીક્ષાકુ આજ ઉતકી પાસ;

સુંદર દેખડે સુખ હુવા મેં નીરાશ.
નગર શેઠકી લડકી ઝો સાવલીંગા;
સફલ કર તેરા જન્મ મિલ ઉન્કુ જા.

(જોગી જાય છે.)

સદેવંત— [ખોડેત તેરા અમકર યેસા તુજા—ઝે રાહ.]

ખારી નામ સાંભળી થયો છું ઉદાસ.—ટેક.

દીદા વીના તુજને ઝો ખારી, પામ્યો છું મોહ પાશ.—ખારી.

શોધ કરી વેગે મળવું તુજને, ન મળે યાગે નીરાશ.—ખારી.

અદીદ પ્રીયાઝે કાળજી કોરણું, શોધ હું તેનો અવાસ.—ખારી.

(જાય છે.)

પ્રવેશ ૩જો. (માતાના મંદીર આગળ ચોક.)

(સાવલીંગા સાહેલીઝો સાથે આવી ગરબો ગાય છે, ને
સદેવંત ગુપ્ત આવી સાંભળે છે.)

સાવલીંગા— ગરબો.

[જાતો ભુધર રંગ ભરેલા, અથવા રઘુપતિ રામ હૃદયમાં રહેજોરે—ઝે રાહ.]

આવો ખેતી ગીત ગાઇયે પ્રીતેરે, અતી આનંદ ઉપજે ઝે રીતે.—આ.

શુભ ઝોઇવનો દીન આજેરે; તેથી વાણંત રડાં વાજેરે;

જયમ ગગનમાં મેઘજ ગાજે.—આવો ખેતી.

આવો તાલી અતી ઉમંગેરે; જેથી રાગ ચડે પુર રંગેરે;

તો આનંદ માણે ન અંગે.—આવો ખેતી.

પગ મુકી તાલથી ચાલોરે; પુર રાગના રંગમાં મહાલોરે;

મૃગ પેરે ફરી લીયો ઢાળો.—આવો ખેતી.

(સાહેલીઝો જાય છે.)

સદેવંત—(સાવલીંગાને અટકાવીને.)

(અસ્ત્રોમે તરે ઝેરગમ—એ રાહ.)

પટ ધુંધટનો ખોલ તું; ધુંધટડે મુજ મન વસ્તુ;
અંદ્રવદની ખોલ તું નેત્ર કટાક્ષે મન ફરવું—ટેક.
વરણવ તારો માંભળી ધાયલ મન થવું તહીં;
રખડી થાડ્યો શહેરમાં જોઈ પ્રીયાને મન હસ્તવું.—પટ ધુંધટ.

સાવલીંગા— [કયા ખોટોત હીનસે અગે સનમ—એ રાહ.]

કેમ ખોલું પ્રીતમ ધુંધટો, કેટલાક ધુંધટે ખુવાર થયાં,
ખોઈ સુદ્ધત્વ શરીરની મુજ નેત્રે હાલ હવાલ થયાં—ટેક.
હું રંક જાત વણીકની, તમે કુંવર મોટા રાજના,
શું લાભ ખોલે ધુંધટો, મુજ મુખ જોય માંજના.—કેમ.

સદેવંત—વચન આપું તુજને તુજવિના કો પરણું નહીં,
જો ના કહીશ તું મુજને તો કટાર ખાઈ મરું અહીં.

સાવ.—અકળાઈને તમે અટલા નહી થાઓ વશ બહુ રીસને,
કુરખાન તુજપરથી કરું કંઈ વણીક લાખ દસ વીસને—કેમ.
ઉમેદ હોય જો તુજને વરવા તણી મને વાલમાં,
ફરી ખેસ બણવા સાથ મારી આવીને નિશાળમાં.—કેમ.

સદેવંત— [બિદાઠ મુજે થાદ રે વલાહ તુમારી—એ રાહ.]

સુંદરી થાયો આધીન મરજીને તારી;
અનેક સંકટ સહીને પણ કરીશ તને મારી.—ટેક.
પિતા જો મારો કે તારો લખમાં નાખે વીધન;
હજારો વીધન વીતે પણ ન મુકું વીસારી.—સુંદરી.

સાવલીંગા—

[કલ્યાણ રાગની સાખી.]

પ્રીતમ તારી પ્રીત ન વરણી જાય,
લખ આપણાં ગુન રીતે બને એવો કરવો ઉપાય.—ટેક.
નિશાળે પડ્યા તણી, કરીએ છાના લગન.
મોજ કરો મન માનતી, પછી થઈને મગન.—પ્રીતમ.
વખત થયો મુજને ઘણો, તેથી જાજ હું હાલ,
વાલમ વેહલા આવજો પ્રીતેથી નિશાળ.—પ્રીતમ.

સદેવંત—પ્યારી ઇચ્છા તુજતણી, પૂરણ કરવા કાજ,
ખેશીશ હું નિશાળમાં, છોડી પાટ ને રાજ.—પ્રીતમ.

પ્રવેશ ૪ થો. (એક નિશાળ.)

(છોકરાઓ નિશાળમાં બેઠેલા દેખાય છે, કેટલાક રમે છે, કેટલાક
વાંચે છે, એવામાં સાવલીંગા પ્રવેશ કરે છે.)

સાવલીંગા—(સ્વગત) રાગ સોરઠ.

[મારૂં માંદનો રાત—એ રાહ.]

પ્રીતમજ કેમ લાગી બહુ વાર, આવને વેગે હૈયાના હાર.—ટેક.
આપે કહ્યું તું પ્રીતે એવું મુજને, “પ્યારી વેહલી આવજો નિશાળ” પ્રી.
આપવિના આવી ઉભીછું એકલી કરું જેમ બપૈયો પોકાર.—પ્રી.
જળવિના જેમ મરજ ન જીવે, તેમ તુજવિના હું આ વાર.—પ્રી.

[મોહનરસોથા આથે બગોથામે—એ રાહ.]

પ્રીતમવિના કેવી શાભે પ્યારી, ચંદ્રવિના જેવી રાતડલી.—ટેક.
બેઠુ લગાડી પેહલાં પ્રીતની, પછે ન કરવી ઘાતડલી.—પ્રીતમ.

હું તો જીવું છું આપ આધારે, તજીને મારી જાતડલી.—પ્રીતમ.
માટે રમીલા આવીને જલદી, પાળ તું તારી વાતડલી.—પ્રીતમ.

(છોકરાઓ ગાય છે.)

[કંગાનવા મોરારી કરશે સંસ્કૃત ગયોરે—એ સહ.]

બધા સાથે—છોકરાઓ આવી છાપ કાટે રમીએ આજેરે.

૧ છોકરો—મેહતાજી ગ્યા છે બાહારે.

૨ છોકરો—બહુ મજા પડશે ડ્યારે.

બધા સાથે—છોકરાઓ આવી છાપ કાટે રમીએ આજેરે.

વડો નિશાળીઓ—મેહતાજી જો આવેરે, સોટીથી ફટકાવેરે.

૧ છોકરો—બહીકણુનો તું છે કાકો,

૨ છોકરો—તહીં અમ જોયો તું પાકો.

૧ તથા ૨ છોકરો—ધીસો એને ખોડ આડી દમવા કાજેરે. છો.

(વડાને મારે છે.)

૩ તથા ૪ છોકરો—(વચમાં પડીને.)—અસ અસ માર્યો છે બહુરે,

૧ છોકરો—ઠીકજ એ થયું મહુરે.

વડો નિશાળીઓ—મેહતાજીને સંધું કહીશ,

૨ છોકરો—તો શીક્ષા તુજને દઈશ. (મેહતાજી પ્રવેશ કરે છે.)

મેહતાજી—માટે સોટીની સખત તુજને શીક્ષા છાજેરે.—છો.

મેહતાજી— (ઇન્દ્રસભાનો રાગ.)

હોડાને છોકરાઓ જલદી આજશુ ન થાઓ,

શીખ્યા હોય જે કાલનો તે પાઠ કરી જાઓ.

છોકરા— એકડે એક મેહતાજીની ટેક દોડીયા ઉપર સાચી
ન આપે તો કાચી.

મેહેતાજી—સુઝ્યો તું આ વાર, સોઠી માઈ હું બે ચાર, (મારે છે.)
વડા નિશાળીઆ બોલ તને, કેમ લાગી બહુ વાર.

છોકરાઓ—સાંભળો મેહેતાજી તમને, કહું છું સાચી વાત,
તેડવા ગ્યો તો આ છોકરાને મારી મુજને લાત.

મેહેતાજી—બોલ હુઆ છોકરા તે કેમ મારી એને લાત,
પગ આંગુઠા પકડીને ઉભો 'રે મીનીટ સાત.

છોકરો—દાદી મારી મરી ગઈ તેથી ગયો મશાલુ,
ગોઠી રમતાં એને દોડા એ આડીઆને જાલુ.

મેહેતાજી—નિશાળ તુજને સોંપીને ગયો તો હું બહાર,
પછવાડેથી મસ્તી કીધી, ઉઠ બેસ કર હજાર,

છોકરો—મરી ગયો મેહેતાજી ઉઠ બેસ કરી હજાર;
મોટે હવે રજા આપો લગાડો ન વાર.

(સહેવાન ખોલે કો છે.)

સહેવાંત—(સ્વગત)

[ગરહમને દોલ સનમકું દીયા—એ રાહ.]

સત્વર આવી ખેડી છે હ્યાં સુંદર મુજ પ્રિયા,
આપું તે વચન પાળી કરવા લખતી ક્રિયા.—ટેક.

ગુરને મેં મોકલ્યો છે સામગ્રી લેવા,
ગાંધર્વ લખ કરવાં છે, આજે નિશાળમાં.—સત્વર.

કાર્ય માઈ પુરું કરવા કરું એક ઉપાય.

પુણિતમે કાહાડું સર્વને, એકે ન રહે હ્યાં.—સત્વર.

સહેવાંત—(મેહેતાજીને). રાગ હોરી.

[કાગનકે દોલ ચારે સખીસી—એ રાહ.]

આજ સીધું દેવાને કાજ, ગુરજ માતાએ મારી બોલાવ્યાએ પ્રીતે.ટેક.

વ્રત આંદ્રાએણુ ઉજવ્યું તેથી, ઘોડો દેવો સહિત સાજ.—ગુરુ.
વેગે મોકલજો એવું કહ્યું મુજને, માટે પોહોચોને મહારાજ.—ગુ.

મેહેતાજી—

[રાત ન સારી આઈ નહિ—એ રાહ.]

જાગૃધું કુંવરજી હું જાલદી તમારે ઘેર,

મસ્તી ન કરે છોકરા સંભાળજો તે પેર.

(જાય છે.)

સદેવંત—સંભળો છોકરાઓ તમને ખુશી કરવા કાજ,

ધરધું એવું મન થકી કે, છુટી આપું આજ.

બહીક તમે ન રાખશો, મેહેતાજીની લગાર,

જે કહેશે એ તમને તેનો, જવાબ હું દેનાર.

(છોકરાઓ જાય છે.)

સાવલીંગા—

(સદેવંતની પાસે આવીને.)

[શાદીએ જીવ્યએ ગુલકામ મુબારક રોવે—એ રાહ.]

હતી ઉમેદ મન વિષે, તે પુરી કીધી ધશ્વરે,

દરશન વિના પ્રીતમ તારા, દિલડું તો ઝુરી મરે.—ટેક.

અંતરમાં છે તલપના સદેવંત તારા નામની,

પરજી સ્થાયે તારી જો, હૃદયું મારે તો ઠરે.—હતી.

વાલમ તમે કહ્યું હતું, હું તેડી લાવીશ ગોરને,

કરશું લગ્ન નિશાળમાં, ધરી પ્રેમ અંતરે.—હતી.

હજી ન ગોર આવીઓ, વજ્ર નિકળી ગયો ધણો,

આવી કોઈ દેખશે, તો અર્થ એક નહીં મરે.—હતી.

સદેવંત—ધીરજ તું ધર મનમાં જરા, ગોર હમણા આવશે,

વીધી ગાંધર્વ લગ્નની, પરણાવશે જાલદી ખરે.—હતી.

(એક કાણુઓ નિશાળીઓ પ્રવેશ કરે છે.)

સાવલીંગા—કાંણીઆ આવે છે લુચ્ચો, વાત કરશે ગુરૂ કને;
એતે પિતા જો માહેરો, તો લખમાં વિદ્યન પડે.—હતી.

(સદેવંત કાણીઆને મારે છે; કાંણીઆ નાસી જાય છે; સદેવંત તેની
પાછળ જાય છે; સાવલીંગા નિરાશ થઈ પોતાના ઘેર જાય છે.)

પ્રવેશ ૫ મો. (સદેવંતનો મેહલ.)

સદેવંત—(ઉદાસ થઈને), એત.

આ દૈવ! આ દૈવ! શું કહું તુજને,
શું પ્રિયા વિયોગે રખડાવીશ મુજને.
મુજને દુખી કરવા શું માંડ્યો છે હલાજ,
ત્યારે ખાલ, તે શા માટે આપું માડું રાજ.
એવો અપરાધ મેં શા કીવો તારો,
પાડેછ વધ્યો મુજ પ્રીયાથી મારો.
ખરા અંતઃકરણથી હું આહું છું જોને,
બહીકણ વાણીઆઓ શું લઈ જશે તેને.
આ દયાળુ દાતાર આ કેવો તારો ન્યાય,
કરતાં દુખી અમને નથી આવતી દયા.
કાલેજ પરણનાર હતી સાથે મારી,
તેને શું પરણશે કંજુશ વેપારી.
સાવલીંગા, સાવલીંગા, તુજવિના ફરવું.
હજાર ઘણું સારું છે તેથી મરવું,

(એક દાસ કાગળ આપી જાય છે.)

શું હશે એમાં ? કેમ લાવી હાં ?

શું મુજ પ્રિયાની લખેલી આ પ્રેમ પત્રીકા ?

આ ઉમેદ, ઉમેદ, તું બચાવેછે ઉમેદ !

વાંચું આ કાગળ કે વાંચું કાંઈ બિદ. (વાંચે છે.)

રાગ હોરી.

પ્રીતમ વેહલા આવજો રાતે, માતાને મંદીર સાર.—ટેક.

આપ વિયોગે ઝુરી હું મરું છું, નહી કોઈ બચાવનાર;

તેથી અરજ સુણી તું દાસીની, મળવાને થાજે તૈયાર.—પ્રીતમ.

મુજ પિતાને જાહેર થયું સર્વે, ખીના બની જે નીશાળ;

કાણીએ કાળ મુખે કહી દીધું, વીતી આપણી સાર.—પ્રીતમ.

મંદ્યાકાળે સાથે લેખને સામગ્રી, ગાંધર્વ લગનની સાર;

ફેરા ફરી લેશું આપણે અકલા, પછે ન ચિંતા લગાર.—પ્રીતમ.

(વાંચ્યા પછી.)

[શુદ્ધ લાગ રહી તોરે આડ પહર—એ રાહ.]

તુજ કાગળ હું પ્રીય આપું તહીં.

ફરું જોગી થઈ જો મળે તું તહીં.—ટેક.

કરી લખ તીઆં આજ આપણનાં,

પછી પાતજ પ્રીતીનું કરવું સહી.—તુજ.

છે ઉમેદ પ્રિયાને જે મળવા તણી,

પ્રભુ પાર ઉતાર તે સહાય થઈ.—તુજ.

પ્રવેશ ૬ ઠો. (ગામજી પાદર.)

(સાવલીંગા માતાની પુજા કરવા જાય છે.)

સાવલીંગા—[હમકુ છાંડ ચલે બન આધુ.—એ રાહ.]

પ્રીતમજીને મારે મળવાને જાવું, મન આનંદિત કરવાનેરે.—ટેક.

ધણારે દિવસના નેત્ર વિયોગીને, દરશનનું પાપ કરવાનેરે;
 મનરે મોહનથી મારાં લગ્નરે આળે, હેતેથી આદરવાનેરે.—પ્રીત.
 સહાય પ્રભુ આજ કરજે અમારી, અદકાં વીધન નડે અમનેરે;
 તેથી તું તારીને આળે દયાળુ, અર્થ દેજે અમ સરવાનેરે.—પ્રીત.
 માત પિતા થયા વેરી અમારાં, લગ્ન ખુશીથી ન કરવા દિયેરે;
 પોતાને ગમે તેની સાથે પરણાવે, જન્મસુધી નાખે દુઃખ દરિયેરે-પ્રી.
 લાભ ન જીવે પુત્ર કે પુત્રીનો, નામ ને પૈસામાં જઘન મરેરે;
 બુદ્ધો, કાણો, હોય લુલો કે લંગડો, ખીસાં પોતાનાં ભરવાનેરે.-પ્રીત.
 તેવી વિપત આવી પડી મુજ ઉપરે, અણગમતાથી વરવાનેરે;
 મુજ મન માન્યું સદેવંત સાથે, લગ્ન હેતેથી કરવાનારે.—પ્રીતમજી.
 તેથી મેં નિશ્ચે કાંચો મરવાનો, દાસીએ ન દીધી મરવાનેરે;
 મુજરે વેશે રૂપાશાને તે પરણી, સુખણી મુજને કરવાનેરે.—પ્રીત.
 (જય છે.)

પ્રવેશ ૭ મો. (માતાનું મંદીર.)

(સદેવંત આવી ધુંટણુભર ખેસીને માતાની પ્રાર્થના કરે છે.)

સદેવંત—[ગુલ અમનમે બીજી કુપા બડા કરી હથે—એ રાહ.]
 કરી પ્રાર્થના માગું તુજ પાસ માતાજી આળે;
 થાય મુજ પ્રિયાથી મેલાપ સહાય તું થાજે.
 સહું ધણા દિવસથી દુઃખ વિયોગનું ભારી;
 બળી છાતી થઇ છે રાખ કામજવરે કારી.
 કરીએ તૈયારી કરવા જ્યારે લગ્ન;
 અણચિંતવ્યું તેમાંહી આવી પડે વિઘ્ન.

તેથી મેહુર કરી, આ માત પૂર હવે આશા,
જશ હવે તો જીવ થાય જો નિરાશા.

(અંદરથી દરવાજો ખંધ કરી સુઈ જાય છે. સાવલી ગા પ્રવેશ કરી
મંદિરના દ્વાર ઢોકે છે, પણ કોઈ જવાબ આપતું નથી એટલે.)

સાવલીંગા—[મોહોલે પધારો મહારાજ માણીગર મોહોલે પધારો.—એ શહ.]

પેહુલા ઉઘાડો ને દ્વાર, સદેવંત પેહુલા ઉઘાડો,
એકલી ખીલું છું હું બહાર, સદેવંત પેહુલા ઉઘાડો;
મોટે લગાડો ન વાર, સદેવંત પેહુલા ઉઘાડો.—ટેક.
છે મનથી તુંજ મશકરી, જીવજ મારો જાય;
ઉભી રહું છાં એકલી, તેમ તેમ હૃદય ચીરાય.—સદેવંત.
માત, પિતા મેં પર હર્યા, તજી નાત ને જાત;
તમ અર્થે બની ઘેલડી, આવી માંજમ રાત.—સદેવંત.
હવે હૃદયમાં વાલમાં, દરશણુ ઝટ દો આપ;
શક્તિ સહન કરવા નથી, તમ વિયોગનો તાપ.—સદેવંત.

(આસપાસ કોઈ નજરે પડતું નથી, તેથી દેવલની ઉપરના
ભાગેથી અંદર દાખલ થાય છે. બારણુ ઉઘારી નાખે છે.
સદેવંતને નિદ્રાવશ જોઈ તેને જગાડવાની તજવીજ કરેછે;
પણ તે જ્યારે જાગ્યો નહીં ત્યારે નિરાશ થઈ સદેવંતનું
અસ્તક પોતાના ખોળામાં લઈ, માતાની સ્તુતિ કરે છે.)

સાવલીંગા— **લલીત છંદ.**

અરર અંખીકા માત માહરી, હરખતી ભરી આવિતી ખરી,
ડ્યમ નિરાશ તેં મુજને કરી, દિનશિશુ દયા ચીતના ધરી.
પ્રિતમ ધોર ઉપે અહીં પડ્યો, પ્રિય વિયોગ તો કર્મમાં જડ્યો;
જગવતાં નહીં જાગતો જરી, કુખાણી માવડી શું મને કરી.
(સદેવંતને.)

પ્રિતમ દામિથી શું રિસાવિઆ ઉદક નેણમાં નાથ આવિઆ,
હૃદય તો બળે છે વિયોગથી, નિરખ દામિને પ્રીય પ્રેમથી.

[મન લંપટને લાગો રખ નામ નામનો—એ રાહ.]

હું જાગું તજી પ્યારાં, મુંજ પ્રાણ હ્યારે.
મુંજ પ્રાણ હ્યારે, મુંજ પ્રાણ હ્યારે—ટેક.
કાલે જવું જોશે, સાસરે મારે;
તેથી વેગે વાંચી પ્યારા, આવ ત્યારે.—હું જાગું.

(તેની હુથેલીમાં કંઈ લખી, નિરાશ થઈને જાય છે. સદેવંત
જાગેછે, અને સાવલી ગાતે જોઈ નહીં એટલે.)

સદેવંત—

બેત.

પ્રિયા, પ્રિયા, તું કેમ આવી નહી,
વ્યોગથી તારા બળી મરું હું અહીં.
કેમ બુલી તું તારું આપેલું વચન,
બળી, બળી રાખ થાય છે મારું તન.
ડ્યાં શોધું, ડ્યા દેખું, મુંજ મનને જીતનાર;
દેખાવ દે, દેખાવ, નહીં તો મરીશ આ વાર.

(અકસ્માત પોતાના હાથ ઉપર નજર પડે છે.)

અરે ! કોણે લખી ભર્યોછ મારો હાથ,
શું પ્રિયાએ આવી કીધોછ વલોપાત ? (વાંચે છે.)
“સદેવંત, સદેવંત, તુંજ પાસ આવી હું,
જગાડ્યો ધણો પણ જાગ્યો નહીં તું
જેવી ઉમેદથી આવી’તી તુંજ પાસ,
તેવીજ જતી વખતે થઈ છું નિરાશ.
લખ જે સાથે હતાં મારાં થનાર,

તે સાથે મેં પરણાવી એક દાસી હુશીઆર.
 તોપણ જવું જોઈએ સાસરે કાલે,
 નાઉમેદ દુઃખી દિલ, ખુરે હવાલે.
 જોઈશ હું જરૂર એક માસ તારી વાટ,
 નહીં આવશે જો તું તો કરીશ આપઘાત.”

(વાંચી રહ્યાં પછી બુસ્સામાં.)

ઓ ગાંધી ઓ ગાંધી, આપી ગોળી કેવી બસ,
 માગી મેં જાગરણની, તો ક્યો નિદ્રાવશ.
 હા ! ઉમેદ હતી કરવા પ્રિયાથી મુલાકાત,
 તેમાંથી પાડી વછોળ કીધો મારો ઘાત.
 ઓ સાવલીંગા, સાવલીંગા, ન આપું તુજને છેહ;
 મેળવીશ તુજને હું, કે પાડીશ મારી દેહ.
 (જોગી થઈને તેની શોધમાં જાય છે.)

પ્રવેશ ૮ મો. (જંગલ.)

સંદેવ— (જોગીને વેશે ફરે છે.)

[મત કર માન ગુમાન—એ રાહ.]

પ્રભુ કર મારી સહાય, પ્રીયાવિના દુઃખી ખરો હું—ટેક.
 કામરે જવરથી બળી હું મરંછું મોટ મેળવ મુજ નારરે.—પ્રીયા.
 પાપ જો પૂર્વે કાધાં હોય મેં, તેથી તું મુજને ઉગારરે—પ્રીયા.
 જંગલે જંગલ ફરી બહુ થાડ્યો, કંઈ ન મળ્યા સમાચારરે.—પ્રીયા.
 (જવા માંડે છે, પણ તે ઠેકાણે જે રસ્તા જોઈ ઉભો રહે છે; એટલામાં
 એક મોટા પથ્થરઉપર કંઈ લખેલું નજરે પડે છે, તે વાંચે છે.)

ઝેત.

“ડાખો માર્ગ છોડી, જમણે આવો સાર,
લખ્યા પ્રમાણે આવવે નિશ્ચે મળશે નાર.
આવશે ઝેજ રસ્તે પારાસુર ગામ,
જ્યાં આવવાથી પુરૂં થશે તારી હામ.” (વાંચ્યાં બાદ)
ખચીત, ખચીત, આ અક્ષર આવલીંગાના છે;
જરૂર, જરૂર જાળી હવે ઝેજ રસ્તે. (જાયછે.)

પ્રવેશ ૯ મો. (નદીકિનારે પારાસુર ગામનું પાદર.)

(સદેવંતના હાથમાં લખેલું છે તેથી પશુપ્રમાણે નદીમાં મોં બોલીને
પાણી પીએ છે, એટલામાં આવલીંગાની દાસી પાણી બરવા
આવે છે અને સદેવંતને એ પ્રમાણે પાણી પીતો જોઈને.)

દાસી.—(સ્વગત) [અરે માલદેવ ઇસ તરફ જલદી આ—એ રાહ.]

અરે આ અજબ જેવી દીસે છે વાત,
પીએ પાણી મોઢે ન બોળે એ હાથ;
જમ પાસ તેને પુછું વાત એ,
શા મોઢે પાણી પીએ એમ તે.

(સદેવંતને) અરે ! આ જોગી તું દિવાનો થયો.

કે પાણી પણ પીતા તું બૂલી ગયો;
કરીને કૃપા વાત સાચી તું કેહ,
શા મોઢે તું જોગીને વેશે ફરે ?

સદેવંત—હું પુછું તને આ ભલી બાઈ વાત,

સાચે સાચું કહી દે સુંદરી ખરેખાત;
ફરે છે કોની આણુ આ નયમાં,
સુખી કે દુઃખી કોણુ વસે છે છાં ?

દાસી—

[ખલકતા કે ખુશ ખાવી'દ —એ રાહ.]

વીરમદે રાજ કરે છે છાં, સર્વમાં દુઃખી સાવલીંગા;
હું દાસી ઘર તણી ઝેના, તેથી જાણું છું એ ખીના.

સદેવંત—અરે બાધ કરી કૃપા, ખબર કેહુ સાવલીંગાને જ;
સદેવંત વેશ જોગીને, કારણુ તારેજ આવે છે.

દાસી— સાચો સાચે તમો મારી, ચિંતા મનથી વીસારી;
મેલાવું સાવલીંગાથી હું, તને જે છે અતી ખારી.

(બંને જાય છે.)

પ્રવેશ ૧૦ મો. (સાવલીંગો મેહુલ.)

સાવલીંગા—(ઉદાસ થઈને ઝેકલી.)

[સુધોઆણી કેળ જાણો નરનારી ભણેરે—એ રાહ.]

દયા આણી દીલગંનની, તમો આવી મળોરે;

પ્રીયા દુઃખી છે તમારી—મળે દયા.

આપ વીથોગે બળી હું મરું છું;

તેથી તમો જલદી આવી મને સહાય કરોરે.—પ્રીયા દુઃખી.

[સંઘર્ષાં કે ચોત્ર બીન પ્રીતમ પ્યારે—એ રાહ.]

પ્રીતમ વીથોગે ઝુરી મરું હું, મળવું મન લલચાવેરે—ટેક.

મધ્ય મધ્ય રાત્રે હું ઝળપી ઉઠું, નયને નીંદ્રા ન આવેરે;

વેરી નેત્ર નથી ભિગા મળતા, સ્વપને પીધુ દરશાવેર—પ્રી.
 ધધર પાંખ આપે જો મુજને, ફરં ન હાલે આવેર;
 મોહાંચું પલકમાં પ્રીતમ પાસે, હેતે હૈયે લગાવેર—પ્રી.

(સદેવંત પ્રવેશ કરે છે અને સાવલી ગાને જોઈ આનંદથી તેણીને
 મેટવા જાય છે, એટલામાં રૂપાસા આવી પેઢિએ છે.)

રૂપાસા—(સાવલી ગાને) ખેત.

મધુર, આ નીર્લજ, કરેછ શું એ કામ,
 પત્ની થઈને મારી, બોળેછ મારં નામ.
 (સદેવંતને) ધાસ્તી નથી દુષ્ટ, શું કોઈની લગાર?
 અપ્પાડું સ્વાદ તને, જલદી આ વાર,
 (સીપાઈઓને) સીપાઈઓ મારા આવો જલદી તમે અહીં,
 બાંધી એને (મુસ્કે) જાઓ રાજ પાસ લઈ.

(સદ જાય છે.)

પ્રવેશ ૧૧ મો. (રાજસભા.)

(વીરમદરાજ રાજ્યાસનઉપર બેઠેલો છે. પ્રધાન, વજીર, કોટવાલ વગેરે
 દરબારીઓ તથા રૂપાસાશેઠ પણ હાજર છે, સીપાઈઓ
 સદેવંતના હાથમાં બેડી નાંખી તેને કેદી કરીને
 લઈ આવે છે.)

રૂપાસા—(રાજાને)

[અરે ભાલદેવ ચે તુને કયા ક્રિયા—એ રાહ.]

અરે રાજાજી હું કરં છું પ્રણામ, અરે એક મોટું આવી પડ્યુંકો
 પરણ્યોછું હું પત્નીએક સાવલીગા, જતો 'તો તેનાં ધરમાં જોગીડો આ;

આણં મરમાં તે શા માટે ગયો, હરે જો અપરાધી તો શીક્ષાજ દ્યો.

રમદે રાજ—અરે જોગી તું જલદી કેહે આમી વાત;

જોડું કહીશ તો થશે તારી ધાત.

જરા તારા મનમાં તું ખીતો ન હ્યાં;

માયા તરફનો થશે મારો ન્યાય.

(સદેવે રાજ વીરમદે આગળ ધુંટણભર ખેસી.)

સદેવંત—

[કહું કયા કયકયા મતામા હું મેં—એ રાહ.]

કહું શું નર્મીએ દુખીઓ કીવો છે,

નિષ્પ્રીયાને વીથેગે લીવો છે.—કહું.

હતી જે પ્રીયા ગામમાં પામ મારી,

લાવી એણે મુજને જખમી કીવો છે.—કહું.

હવું જેનું દીન પરુવા માથ મારી,

લઈ આવી એણે કીવી દુખઆરી.—કહું.

ખીતાએ તેના એમ કહું માવલીગાને,

પરણું જોશે તારે રૂપાસાને.—કહું.

નહી ચાલું કંઈ માવલીગાનું ત્યાં જ્યારે,

મરવાનો નીચરે એણે કીવો ત્યારે.—કહું.

કહું આવીને દામીએ તેવે ત્યારે,

હું પરણું રૂપાસાને વેશે તમારે.—કહું.

ખચાવી રૂડી દામીએ પ્યારી મારી,

હજી તે મુજ અર્થે રહી છે કુંવારી.—કહું.

કરીને વ્યા મુજપરે માવલીગાને,

હવાયે હવે જલદી મારે.—કહું.

રૂપાસા— (ગર હુમને દોલ સનમકુ દીયા—એ રાહ.)
 સુણો રાજાજી જોગી એ કરે છે ખોટી વાત.—ટેક.
 કરે છે ખોટી વાત રાજા, કરે છે ખોટી વાત;
 હજારોના દેખતાં પરણ્યો હું, સાવલીંગાની સાથ.—સુણો.
 જો મરજી હોય તમારી, કરવાં ખરેખરા;
 તેડાવું હું દાસી મારી, કહેશે સાચી વાત.—સુણો.

વીરમદે રાજા.—(સીપાઇને) (અરે લાલદેવ ઇસતરાફે કલામ.—એ રાહ.)
 સીપાઇ તું જલદીથી દોડીને જા,
 દાસીને સાવલીંગાની લાવ છાં.
 (સદેવંતને) ભલા મરદ તું જલદી કેહે સાચી વાત,
 શુર ક્ષત્રી જેવી દીસે તારી જાત.

(સદેવંત રાજાના હાથમાં એક કાગળનો લખોટો આપે છે જે ત
 વાંચતાંજ તરતજ આનંદમાં આવી સદેવંતને ભેટી પડે છે.)

વીરમદે રાજા—(રૂપાસાને) [ઉપર પ્રમાણે રાહ.]
 અરે આ દગાખોર, પાપી, ચંડાલ,
 મુજ ભાણેજના કેવા કીધા તેં હાલ.
 (પ્રધાનને) શાણા પ્રધાન જલદી કરો એક કાજ,
 પેહુરાવો સદેવંતને સોનેરી સાજ. (બંને જાય છે.)

વીરમદે રાજા—(રૂપાસાને) [ઉપર પ્રમાણે રાહ.]
 જો કરશે નહીં પરણી સાથે તારી,
 લગ્ન આજે કરી આપીશ ફરી.
 હશે જેની સાથે ખરી એની પ્રીત,
 પહોંચીશ હું તેની સાથે ખચીત.
 (સીપાઇ દાસી

વીરમહે રાજા—(દાસીને)

[મોરી ગાંધ્યા લચક લચક ચલત મોહન આવે—એ રાહ.]

સનાણી દાસી સાથુ ખોલંતા, સુખણી તું તો થાય.—ટેક.

ખીક રાખંતાં, ખોટું ભાખંતા જીવ તારો જાય.—દાસી.

કોણુ પરણી રૂપાસાને કહી દે ને મુજ પાશ.—દાસી.

દાસી—[સાડેતો ન પછસે રોર મધસી ના બેચુંગા—એ રાહ.]

રાજા વાત કહું છું સાચી, પરણ્યો સાથ મારી એ,
પરણ્યો સાથ મારી એ, પરણ્યો સાથ મારી એ.—ટેક.

લગ્ન તો મારાં થયા આ રૂપાસાની સાથ;

ચોરી ફેરા ચાર ફેરો છે, મેલવી મુજસું હાથ—રાજા.

સાવલીંગાએ સાથે વરવા, કરતી 'તી નીજ ધાત;

જીવ ખચાવવા ખાઈ તણો, મુજ બદલે દીધો હાથ.—રાજા.

રાજા—ખોલ એ રૂપાસા, તને પુછું ખરેખાત;

પરણ્યો છે તું આની સાથે, કે નહી કેહે તે વાત.

દાસી—રાજા વાત કહું છું સાચી, પરણ્યો સાથ મારી એ.

રૂપાસા—લગ્ન ક્રીયા કરતી વખતે, ખબર પડે તે કેમ;

ધુંધટ તાણી પડ્યે બેસે, કેમ પડે નજરે.

દાસી—રાજા વાત કહું છું સાચી, પરણ્યો સાથ મારી એ.

મારી મારી થઈ ચુકી, તું પરણ્યો દાસી સાથ;

ખીની સાથે, સાવલીંગા નહી મળે.

છું સાચી, પરણ્યો સાથ મારી એ.

જાહેને સાવલીંગાને તેડી લાવ;

મારે હાથે, આજ સદેવંતને.

હાસી—રાજા, ખુશી થઈ હું બહુ, આખર થઈ એની ફતે.

(મધાન તથા સદેવંત આવે છે.)

રૂપાસા—(સદેવંતને) [તુજે રૂપાસા ઓળખેલા—એ રાહ.]

ખાખર નહી મુજને તારી, કે છે એ તુજ તણી ખારી,
અજાણે દુઃખ સહ્યું છે જે, ક્ષમા તેની મને કરજે.

(હાસી આવે છે.)

સદેવંત—મેહેનત લઈ ઘમીએ ભારી, ખચાવી મુજ તણી ખારી,
તેથી માની તું મારી વાત, પત્ની જાણીને દેજે હાથ.

(રૂપાસા અને હાસીનો હસ્તમેલાપ કરાવે છે, સાવલીંગા આવે છે, અને આનંદથી સદેવંતને ભેટે છે.)

સદેવંત— [ખજોઆં એસી મતખોસા—એ રાહ.]

તું મારી ખારી હવે થઈ મારી, તુજરે વીધારે મહુ દુઃખ ભારી. નેક.
જોગીને વેણ કર્યો હું જંગલમાં, મહુ મંકર મેરે ઘણુ ત્યાં.-તું.

સાવલીંગા—થયેલી વાલમ વાત મરે વીમારી,

પ્રીતેથી મુજને કરી રાખ તારી. —તું મારી.

વીરમદે રાજા.—(સદેવંતને સાવલીંગા સાથે હસ્તમેલાપ કરાવીને.)

[અરે લાલચે એ તુજ કરા હુવા—એ રાહ.]

ખુશીથી કરી આપું છું હું લગન, કરે માજ નીર્મે થઈ મન મજન,
બ્રહ્મ જોડું રાખે તમારું અમર, કરે રાજ નીતીથી પૃથ્વી ઉપર.

જુલમ કોઠપર નવ કરવો કદાચ, દુખીયા તણી સહાય કરવી અદાચ

સાવલીંગા—(સદેવંતને)

[ધરસે યા કેન ખોદાકે લીએ લાવા મુજકો—

મનમોહન કેવા ખુશ તારા હાલ આ,

અગાઉ હતો તેથી થયો તું મેહાલ આ.

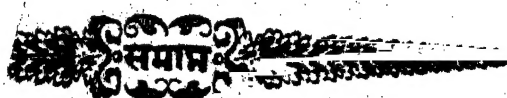
એવો બળાપો કીધો કેમ કારણ મારી તે,
 ઘડી એક મનથી ન તારી પ્રીયા વીચારી તે.
 હવે કર જોડી પ્રભુનો ઉપકાર માનું હું,
 અંતે તેની કૃપાથી તુજને ખારા પામી હું.

સદેવંત—ખરા અંતઃકરણથી કહું છું ખારી વાત આ,
 ચાલો સર્વે મળી કરીએ પ્રભૂની પ્રાર્થના.

સદેવંત અને સાવલીંગા.—(ધ્વજ-પ્રાર્થના.)

[જેંદ જોશી તારે આઠણે મેવાડેરે મલોત—એ રાહ.]

કરીયે પ્રભુજી પ્રાર્થના કે નામી તુજને શીશ.—કરીયે.
 દયા સીંધુ દીન બંધુ ભક્તનો દાતાર,
 સાચે મને સેવે તેને, ઉતારે ભવ પારરે.—કરીયે.
 ધ્યાન ધરે ભક્તિ કરે, ઇચ્છાથી મન માય,
 જેવી જેની તેવી તેની, પુણ્ય કરે તું ત્યાંયરે.—કરીયે.
 મહીમા તારો સન્મીદાનંદ, જીભે કહ્યો ન જાય,
 મુજ અહ્ય મતીથી તારા, ગુણ કેમ ગવાયરે.—કરીયે.
 તું માયાજી, તું દયાજી, તુજ કળા અપાર,
 પાપીને તું દંડ કરે છે, ધરમીનો દાતારરે.—કરીયે.
 વીથાગી પ્રીતમ ખારીનો, થયો છે મેલાપ,
 એક સહીને અંતે મળ્યા, એ તારો પ્રતાપરે.—કરીયે.

					રૂ. આ.
નિઝામ કાગળો	૦ ૧૦
કન મીડિયમર	૦ ૧૦
પ્રમાઈ કાગળો દરેલી	૦ ૧૦

તે શિવાય દરેક જાતની ચાહેમાં વાપરવાની ખાંડ, કાશી, તાપ્પચોખ્ખા, તાપ્પીચોખ્ખા, આગર, કોરન ફલાવર, કોકો, મુરબો, ગોલુખતી, સાબુ, શીગાર, ચીરટ, અમેરીકન તંબાકુ, બરબાઈ, ટર-
નમાકુ, ઇત્યાદિ દરેક જાતનો માલ ખાત્રી ભરેલો સસતે ભાવે
મહેલ એક વાર લઈ જવાળીજ ખાત્રી થશે.

રેહુવાર તરફી તંબાકુની શીગારેટ (કાગળની ખીડીચો)

શો શો નાં બાકશ નીચે લખેલા ભાવે મળશે.

કીશમીડિયમ શીગારેટશ (કાગળની ખીડીચો)	...	૩ ૦
હુલન	...	૨ ૮
શાયલ	...	૨ ૦
પ્રીન્સ	...	૧ ૧૨
ગુલનાર	...	૧ ૮
જેશમીન	...	૧ ૪
ખીન	...	૧ ૦
	...	૦ ૧૪

દામોદર રતનશી,
ચીનાઈ અને હિંદુસ્થાની ચાહે વેચનાર,
જનવાડી પાસે નં. ૨૭, મુંબઈ.

આ ચોપડીઓ નિચે લખેલે ઠેકાણેથી મળશે.

	૧.	આ.	પા.
વીરશિંહ ચંદ્રિકાનાં ગાયનો	૦	૧	૦
સીતાહરણ નાટકમાંના ગાયનો	૦	૧	૦
આખાહરણનો ગાયણુરૂપી આપેસ	૦	૧	૦
કામસેન અને રમીકા નાટકમાંના ગાયનો ...	૦	૧	૦
રૂકમીણીહરણનો આપેસ	૦	૧	૦
વીરમતી નાટકનાં ગાયનો	૦	૧	૦
સદેવંત સાવલીંગનો આપેસ	૦	૧	૦
મદાલસાનો આપેસ	૦	૧	૦
શીરીન ફરહાદનો આપેસ	૦	૪	૦
કામસેન રમિકા નાટક... ..	૦	૮	૦
ઈબ્રિતે અફઝલ યાને ફરેખે સૈતાન	૦	૩	૦
સદેવંત સાવલીંગનો હર્દુ આપેસ.	૦	૨	૦

કાલકાદેવી—ઈબ્રિદાસ લાઈબ્રેરીમાંથી તથા ચેરબારણ હાર-
મળજીની દુકાનેથી.

ગણેશવાડીને નાકે—બાળકૃણુ લક્ષ્મણ બુકસેલર પાસેથી.

મુરત નાણાંવટમાં—મનચેરણ જમસેદજી પોસ્ટવાળાપાસેથી.

ભાવનગરમાં—શા. પાનાચંદ તેજ બુકસેલરની દુકાનેથી.

દશાવરથી વેચવા માટે મંગાવનારને પોંગેલ.

